

Za vysokú bojovú pohotovosť ČSLA

„Všetka naša snaha, každá naša činnosť musí smerovať k jednému cieľu — udržiavaniu a zdokonaľovaniu vysokej bojovej pohotovosti a pripravenosti armády. Základom je plnenie programov bojovej a politickej prípravy, náročné vedenie dobre pripravených zamestnaní a vysoká morálna a politická pripravenosť vojakov“.

Z vystúpenia ministra národnej obrany ČSSR generálplukovníka M. Václavíka na stretnutí s absolventmi vojenských vysokých škôl. (Obrana ľudu 28. 8. 1985, s. 2.)

Nevyhnutnosť ďalšieho zvyšovania stálej bojovej pohotovosti ČSLA v súčasnej zložitej medzinárodnej situácii je daná mnohými, vzájomne sa podmieňujúcimi faktormi. Po prvé, stále sa zosilňuje agresivnosť, vzrastá skordinovaná podvratná činnosť najreakčnejších kruhov imperializmu na čele s USA, zvyšuje sa napätie a intenzita horúčkoveho zbrojenia spojeného s militarizáciou kozmu. Na túto skutočnosť veľmi naliehavo upozornil generálny tajomník ÚV KSSZ M. Gorbačov na aprílovom zasadnutí: „... imperializmus v posledných rokoch vystupňoval podvratnú činnosť a koordinuje svoje akcie proti socialistickým štátom. Platí to o všetkých sférach — politickej, hospodárskej, ideologickej aj vojenskej.“ (Pravda 24. 4. 1985, s. 6.) Po druhé, ďalšie zdokonaľovanie stálej bojovej pohotovosti ČSLA je podmienené taktikou charakterom a osobitosťami súčasnej vojny. Činnosť súdobých armád je spojená s ohromnými zmenami vo vybavení novými bojovými prostriedkami. Do výzbroje sú zaraďované nové druhy zbraní a bojovej techniky, čo podstatnou mierou vplýva na charakter a spôsob vedenia bojovej činnosti. „Z týchto dôvodov“, podčiarkol minister národnej obrany ČSSR, „je nevyhnutné aj ďalej upev-

ňovať a zvyšovať obranyschopnosť našej vlasti. Pritom máme na mysli predovšetkým otázku vysokej bojovej pohotovosti armády. Hlavnou úlohou, ktorá v tomto smere pred nami stojí, je presadiť do povedomia každého vojaka zodpovedný prístup k zabezpečeniu vysokej pripravenosti a všestrannej schopnosti útvarov a zväzkov za akejkoľvek situácie splniť stanovenú úlohu“. (Obrana ľudu 12. 10. 1985, s. 4.)

Uvedené myšlienky v súlade so závermi socialistickej vojenskej vedy vyzdvihujú bojovú pohotovosť ako základný ukazovateľ bojaschopnosti vojsk, ich bojového výcviku, politickej aj vojenskej bdelosti. Bojová pohotovosť je teda stav, ktorý určuje stupeň pripravenosti vojsk na splnenie stanovených úloh. Obsahuje: naplnenosť zväzkov, útvarov a jednotiek potrebným počtom ľudí, zbraní a bojovej techniky; ich bojové stmelenie, výborné ovládanie týchto zbraní a bojovej techniky; vysokú kvalitu poľného a leteckého výcviku; bojové, morálne a politické, psychické a fyzické zocelenie vojakov; pevnú vojenskú disciplínu a organizovanosť; schopnosť veliteľov a štábov rozhodne a správne riadiť podriadené útvary a jednotky.

To znamená, že bojová pohotovosť zahŕňa všetky stránky života a činnosti armády, odráža sa v nej dosiahnutá úroveň bojovej a operačnej prípravy, zladenosti útvarov a jednotiek, ideovo-politickej výchovy, morálnej a politickej, psychologické a fyzickej prípravy.

Jednotlivé prvky bojovej pohotovosti sa navzájom podmieňujú a sú neodlučiteľné od činnosti príslušníkov útvarov a jednotiek, pretože rozhodujúcu úlohu pri jej zabezpečovaní má človek, ktorý je spôsobilý so znalosťou vecí využívať stále zložitejšie zbrane a bojovú techniku.

Všetky uvedené skutočnosti treba brať do úvahy aj z hľadiska požiadaviek kladejších na úroveň bojovej pohotovosti ČSEA. Je nesporné, že čím dokonalejšia a účinnejšia je vojenská technika, tým podstatnejšiu úlohu v bojovej pohotovosti zohráva morálny a politický stav vojsk a ich uvedomelá vojenská disciplína. Preto velenie ČSEA jednoznačne kladie tieto otázky na popredné miesto v činnosti vojenských kádrov. „V súčasnosti do popredia zvlášť vystupuje požiadavka na veliteľov, politické orgány, stranícke a zväzacké organizácie, aby venovali sústavnú pozornosť dosiahnutiu vysokého morálneho a politického stavu príslušníkov našej armády. Aby mobilizovali takú duchovnú silu, v ktorej sa odráža dejinná úloha marxisticko-leninského svetového názoru, stotožnenia s politikou strany, kvalita mravných hodnôt ľudí, ich socialistické vlastenectvo a internacionalizmus, uvedomelá disciplína, súdružstvo a kolektivismus“. (Čs. ľudová armáda — pevná súčasť bojového svazku armád členských štátů Varšavskej zmlouvy. Príloha Obrany ľudu, 26. 4. 1985, s. 2.)

V súčasnosti viac ako kedykoľvek predtým platí jeden z dôležitých zákonov vojny, že od morálneho a politického stavu obyvateľstva a armády závisí nielen priebeh vojny, ale aj stupeň pripravenosti na ňu. Je to tak preto, že rozhodujúcu úlohu vo vojne by mal človek — presvedčený, uvedomelý, odhodlaný a rozhodný obranca socialistickej vlasti, ktorý sa v mieri aktívne účastní na jej budovaní a vo vojne by chránil výsledky práce pracujúceho ľudu. Takáto pripravenosť vojakov vyžaduje, predovšetkým formovať ich marxisticko-leninský svetový názor a pevné komunistické presvedčenie, pestovať city socialistického vlastenectva, proletárskeho a socialistického internacionalizmu, bezhraničnú lásku k socialistickej vlasti, vernosť KSČ a pracujúcemu ľudu, dôveru k socializmu, nepriateľstvo k jeho triednym nepriateľom, presvedčenie o prednostoch socialistic-

kého spoločenského zriadenia a jeho víťazstva v celosvetovom meradle. Túto skutočnosť výrazne podčiarkol náčelník HPS ČSEA generálplukovník J. Klícha na porade náčelníkov politických orgánov k realizácii záverov 15. zasadenia ÚV KSČ v armáde. „Naša armáda je budovaná na pevných triednych, ideových, marxisticko-leninských a internacionálnych základoch. Upevnili sa jej politické a morálne kvality a socialistický charakter. Súčasne úroveň morálneho a politického stavu väčšiny príslušníkov armády charakterizuje dôvera a plná podpora politiky strany, rast vedomia zodpovednosti za obranu socialistickej vlasti a socializmu.“ Ďalej pokračoval: „Velitelia, politickí pracovníci a vojaci preukazujú pri cvičeniach vysokú obetavosť, zodpovednosť a aktivitu v záujme zdokonalenia bojového majstrovstva“. (Obrana ľudu 29. 6. 1985.)

Najmodernejšie zbrane a bojová technika v rukách človeka sa stávajú mohutným faktorom bojovej sily, lebo práve človek ich vytvára, ovláda a dokáže využiť ich možnosti. Vojak a bojová technika, to sú rozhodujúci činitelia bojovej sily a pripravenosti armády. Preto aj v súčasnosti sú stále aktuálne myšlienky V. I. Lenina, ktorý zdôrazňoval, že moderná vojna „... tak isto, ako aj moderná technika, vyžaduje vysokokvalifikovaný ľudský materiál“. (Lenin, V. I.: Spisy, zv. 8, Bratislava, ŠVPL 1957, s. 41.)

Vedeckotechnický rozvoj a uplatňovanie jeho požiadaviek sa stále výraznejšie premietajú vo vyšších nárokoch na všetkú vojenskú činnosť. Vytyčujú nové kritéria kvalifikácie vo všetkých oblastiach a pre všetkých príslušníkov ČSEA. Vyžaduje od nich vyššie technické vedomosti, zručnosť, iniciatívu, trvalosť návykov a spôsobilosť, disciplínu a organizovanosť, bez ktorých nemožno dosiahnuť požadovaný stupeň bojovej pohotovosti. Významnú úlohu tu zohráva organizácia vojenského života a jeho režim, pretože tu sa vytvárajú podmienky pre disciplinované správanie a konanie. Vyššie nároky sa kladú na ideovo-politické, morálne, psychické, vojenskoodborné a technické vlastnosti vojakov. Vojenská technika a zbrane, ktorými sú útvary a jednotky vyzbrojené, dávajú praktické dôkazy o rastúcich požiadavkách na disciplinované konanie. Úspešne zvládnuť úlohy s prídelenou bojovou technikou nemožno bez presného plnenia rozkazov a nariadení, technických a technologických noriem a bezpečnostných opatrení. Zvyšuje sa úloha a zodpovednosť veliteľského zboru za efektívne a hospodárne využívanie zbraní, bojovej techniky a ostatných prostriedkov a

zariadení. S ich rastúcou zložitou a špecializáciou stále viac súvisí presná a zladená činnosť veľkého množstva ľudí, ktorí sa môžu nachádzať v rôznych bojových kolektívach. Preto je dôležité, aby každý vojak, ktorý obsluhuje daný zbraňový systém alebo komplet zbraní mal úplnú dôveru v silu, kvalitu a spoľahlivosť týchto bojových prostriedkov, aby mal vysoké vojenskoodborné a technické znalosti, bojové majstrovstvo a mravné kvality. Tieto skutočnosti výrazne ovplyvňujú rast významu seba výchovy a sebadisciplíny. To znamená, že každý príslušník ČSEA má pamätať, že disciplína v sebe zahŕňa nielen starostlivé plnenie vojenských poriadkov a predpisov, akúsi vonkajšiu svedomosť, ale i snahu a cieľavedomé úsilie o rozvíjanie svojich vojenskoodborných, morálnych a politických, psychických a bojových vlastností. Táto požiadavka vystupuje do popredia zvlášť pri činnosti špecialistov, aby cieľavedomo usmerňovali svoje správanie a konanie nielen v bežnom slova zmysle, ale aj v tom, aby uvedomelo zdokonaľovali svoju pamäť, pozornosť a myslenie a udržiavali ich na úrovni, ktorá je nevyhnutná pre príkladné plnenie úloh.

V celom tomto procese sa vinú ako červená niť závery V. I. Lenina, že bez pevnej a tvrdej disciplíny nemôže armáda existovať. Pritom prednosťou socialistickej armády je, že na rozdiel od všetkých predchádzajúcich aj súčasných imperialistických armád, vytvorila novú, uvedomelú disciplínu. Práve v uvedomelosti spočíva jej sila a revolučný charakter.

Disciplína teda bezprostredne ovplyvňuje prvky bojovej pohotovosti. Znášobuje morálnu motiváciu vojakov, najmä ich zodpovednosť za splnenie stanovených úloh a je základom organizovanosti života. Aby bol vplyv disciplíny na bojovú pohotovosť na úrovni súčasných potrieb a požiadaviek, musí sama zodpovedať požiadavkám dneška. Preto Rozkaz MNO 012 vyzdvihuje **zápas za ďalšie zvýšenie disciplíny za prvoradú politickú úlohu**, ktorá sa musí stať vecou straníckej, politickej a vojenskej cti a zodpovednosti všetkých príslušníkov našej armády a osobitne všetkých vojakov z povolania.

Ako vyplýva z týchto dokumentov, aby sme postúpili rýchlejšie kupredu, treba predovšetkým zmeniť zvláštne myslenie, dostať všade do vedomia a do praktickej činnosti nevyhnutnosť nových, účinnejších prístupov k úlohám.

1. V celom systéme práce veliteľov, politických pracovníkov a straníckych organizácií treba dosiahnuť jednotu úsilia „**zho-**

ra aj zdola“, aby jeho výsledkom bolo uvedomenie si každým príslušníkom armády, že bez rozdielu zastávanej funkcie má významné miesto v celom procese plnenia úloh a že za ich splnenie aj plne zodpovedá. Naplniť túto požiadavku znamená v plnom rozsahu realizovať individuálnu prácu s ľuďmi, **prejsť od práce so všetkými k práci s každým**.

2. Realizácia náročných úloh skvalitňovania riadiacej práce a disciplíny predpokladá nevyhnutnosť, aby každý príslušník armády kriticky prehodnocoval svoju činnosť, **aby začal sám u seba**. Takýto prístup je zároveň významnou podmienkou príkladnosti príslušníkov veliteľského zboru v disciplinovanom plnení vojenských povinností. Príkladnosť veliteľského zboru je základom vytvorenia sudružského, tvorivého pracovného ovzdušia.

3. Osobitné miesto za vysokú organizovanosť a disciplínu zaujímajú stranícke organizácie a **príkladnosť komunistov**. Komunisti veliteľov, náčelníci, politickí pracovníci si musia preto byť plne vedomí svojho vzťahu k politike strany. Musia preto byť priekopníkmi jej realizácie v jednotkách, útvaroch a štáboch. Stranícke organizácie musia venovať väčšiu pozornosť hodnoteniu práce každého komunistu, tomu, ako plní požiadavky stanov KSC, byť príkladom v práci a osobnom živote. Pravidelné hodnotenie práce komunistov, konkrétne práca s veliteľmi a náčelníkmi, vysoká náročnosť na plnenie straníckych území a každodenné vedenie bezpartajných k iniciatívnemu plneniu úloh, to je významný príspevok straníckych organizácií pri skvalitňovaní riadiacej práce, upevňovaní vojenskej disciplíny a v konečnom dôsledku zvyšovaní bojovej pohotovosti armády.

4. Nový prístup zo strany veliteľov, politických pracovníkov a straníckych organizácií by sa mal prejavovať v práci s organizáciami Socialistického zväzu mládeže. Organizácie SZM v mladom armádnom organizme majú nezastupiteľné miesto v aktívnej pomoci veliteľom a politickým pracovníkom pri zjednocovaní kolektívov, vytváraní pevných súdružských vzťahov, predchádzaní prejavom nedisciplinovanosti a dosahovaní vysokej príkladnosti vzťahov v disciplíne. Preto treba venovať viac priestoru pre ich činnorodú aktivitu a do zväzacej práce viac zapájať mladých vojakov z povolania.

V celom tomto úsilí treba tvorivo využiť široké možnosti ideovovýchového vplyvu celého systému ideologickej práce.

Upevňovanie morálneho a politického stavu, vojenskej disciplíny a vysokého stup-

ňa bojovej pohotovosti závisí taktiež od vycvičenosti, skúsenosti, psychickej odolnosti a vysokej organizovanosti. Ak zvládnu jednotlivci a celé vojenské kolektívy výcvik, ak si osvoja potrebné návyky a sú schopní bez problémov vykonávať požadovanú činnosť, ľahšie potom dodržiavajú konkrétne normy vojenského života. Skúsenosti potvrdzujú, že výcvik je účinný len vtedy, keď je organicky spojený s výchovou ľudí. Treba dosiahnuť, aby vojaci sa naučili okrem rýdzo vojenskoodbornej stránky aj hlbšie chápať napríklad také otázky ako je význam disciplinovanosti a svedomitej práce, aby sa upevnili ich vzťah k vojenským poriadkom, predpisom a smerniciam, k stanovenému režimu a normám prevádzky techniky a používaniu zbraní, k vydaným pokynom a inštrukciám na základe ich hlbokého pochopenia. Zároveň treba pri každom druhu výcviku cieľavedomo utvárať a upevňovať aj také vlastnosti vojakov, ako je odvaha, rozhodnosť, vytrvalosť, dôslednosť, húževnatosť a pod. V priebehu výcviku sa rozvíja vzájomná dôvera medzi vojakmi, ich ochota pomáhať si navzájom a ručiť jeden za druhého.

Vycvičenosť a skúsenosti vojakov zvyšujú istotu ich konania. Velitelia a politickí pracovníci potom môžu stavať pred jednotky oveľa náročnejšie požiadavky. Najlepšie pripravení a najodhodlanejší vojaci sa stávajú ich pomocníkmi a silou príkladu ovplyvňujú morálku ostatných. Činnosť týchto vojakov sú v mnohých prípadoch hnacím motorom pre váhavých, prispievajú k prekonaniu nedostatku odvahy a upevňujú dôveru jednotky vo vlastné sily.

S vycvičenosťou úzko súvisí psychická odolnosť. Tento faktor je nesmierne dôležitý preto, že bojová činnosť prebieha vo veľmi ťažkých podmienkach, vyžaduje sebaovládanie a vynaloženie nesmiernej vôle. Prekvapivosť a premenlivosť bojových situácií plodí trvalé napätie. Vojak, ktorý má aj za týchto podmienok uplatniť svoju zručnosť, musí byť morálne na výške a zároveň aj psychicky odolný. Ako ukazujú skúsenosti zo špeciálneho výcviku, taktických cvičení, prekonávania vodných prekážok a pod., psychicky odolnejší vojaci sa ľahšie vyrovnávajú so zložitými podmienkami a rozvážnejšie pôsobia v citovo vyhrotených situáciách.

Pri formovaní psychickej odolnosti v procese bojovej a politickej prípravy treba brať do úvahy, že psychické vlastnosti osobnosti sa najúspešnejšie formujú vtedy, keď vojak vykonáva presne určenú náročnú činnosť. Preto velitelia a politickí pracovníci majú vytvárať také podmienky,

ktoré vojakov nútia konať ako v skutočnom boji. Pritom nemožno pripustiť, aby u cvičiacich, alebo u tých, ktorí zamestnania vedú, vznikol pocit neskutočnosti. V tom je výchovná podstata modelovaných situácií súčasného boja. Tým sú vojaci stavaní do takých podmienok, v ktorých prostredníctvom imitovanej činnosti sa v nich vytvárajú potrebné vlastnosti. Keďže takýto výcvik je z osobného hľadiska spojený s neprestajným prekonávaním ťažkostí, stáva sa pre vojakov obdobím intenzívneho dozrávania, utvárania vysokých bojových, psychických, fyzických a morálnych vlastností. Preto je dôležité, aby sa situácie, najmä pri poľnom výcviku, čo najviac približovali podmienkam skutočnej bojovej činnosti.

Približovať výcvikové podmienky bojovým znamená vytvárať na zamestnaniach a cvičeniach napätú situáciu, ktorá vyžaduje od každého vojaka rýchle konanie, bezchybnú orientáciu, aktivitu myslenia, rozvahu a iniciatívu. Tým je vytváraná psychologická situácia súčasného boja.

Ak sa učia vojaci práve to, čo je potrebné a nevyhnutné vo vojne, ak sú cvičení v podmienkach čo najpodobnejších bojovej skutočnosti, vtedy sa najlepšie darí vstepovať im potrebné návyky a zručnosť. Morálna a politická a psychologická príprava vojakov, zdokonaľovanie ich duchovných a fyzických schopností prekonávaním útrapy a ťažkostí vojny a rozvíjanie ich vytrvalosti pri dosahovaní víťazstva sú za uvedených podmienok veľmi účinné.

V súčasnej vojne by ľudia plnili úlohy v podmienkach psychickeho a fyzického vypätia, preťaženia a únavy. Preto nemožno púšťať zo zreteľa tú skutočnosť, že úspech v boji možno dosiahnuť len vtedy, ak si vojaci budú zvykať v čase mieru vydržať veľké vypätie intelektuálnych, morálnych a fyzických síl, vysokú psychickú záťaž.

Morálny a politický stav, vysoký stupeň vojenskej disciplíny a požiadavky na stálu bojovú pohotovosť majú svojim obsahom kolektívny charakter. Dnes, keď úspech v boji závisí od majstrovského použitia techniky a zbraní, od organizovaného konania mnohých vojakov a jednotiek, stávajú sa súdružské vzťahy vo vojenských kolektívoch zvlášť dôležitým článkom ich pevnosti a morálky. V procese bojovej a politickej prípravy vznikajú situácie zložitého psychologického pôsobenia medzi jednotlivými vojakmi a samotnými kolektívami. Preto tam, kde je kolektív jednotky jednotný, utvára sa spoločný záujem vojakov a snaha ovládať vojenskú odbornosť a duch súdružskej pomoci a súťaženia. V zladenom,

zomknutom kolektíve sa vojaci navzájom duševne obohacujú a jeden druhého správne hodnotia. V takejto atmosfére je výcvik a výchova veľmi účinná. Priateľstvo, vzájomná pomoc, súťaživosť o dosiahnutie najlepších výsledkov podporujú stmelovanie vojenských kolektívov. Zárukou takejto atmosféry vo vojenských kolektívoch je cieľavedomá výchovná práca veliteľov, politických pracovníkov, stranických a zväzác-kých organizácií. Práve oni sa musia stať garantmi vysokej organizovanosti vojenského života, náročne uskutočňovaného výcviku a nepretržitej starostlivosti o podriadených. Ako hovoril V. I. Lenin: "... tam, kde je čím najpevnejšia disciplína, kde sa čím najstarostlivejšie uskutočňuje politická práca medzi vojakmi a práca komi-sárov, tam je celkovo najmenej takých medzi vojenskými odborníkmi, ktorí by chceli zradiť, tam majú takí ľudia najmenej možností uskutočniť svoje zábery, tam niet v armáde nedisciplinovanosti, tam je lepšia jej organizácia a duch, tam je viac víťazstiev". (Lenin, V. I.: Spisy, zv. 29, Bratislava ŠVPL 1954, s. 398.)

Jedným z najosvedčenejších spôsobov upevňovania morálneho a politického stavu a disciplíny v jednotke je osobný príklad a spravodlivé hodnotenie práce každého jednotlivca. Nestačí len vojakom vysvetľovať, ako majú konať, treba toto konanie v dennom živote ukazovať. Agitácia a pôsobivé slová nadobúdajú účinnú silu vtedy, ak sú spojené s pozitívnym činom, s osobným príkladom. Táto vzájomná súvislosť sa neprestajne prehlbuje s vývojom a vzrastom požiadaviek na upevňovanie a udržiavanie vysokého stupňa bojovej pohotovosti. Rozbory dosahovaných výsledkov v bojovej a politickej príprave ukazujú na súvislosť a príčinnú podmienenosť medzi príkladnosťou veliteľov, politických pracovníkov, komunistov a zväzákov a ukazovateľmi disciplíny a bojovej pohotovosti. Ich príkladnosť sa významne odráža v konaní a postojoch ostatných vojakov. Príkladnosť nerozlučne súvisí s rastom zodpovednosti každého jednotlivca za svedo-

mitý výkon služby, za dôsledné plnenie uložených úloh.

Osobný príklad veliteľov, politických pracovníkov, komunistov a zväzákov ne-inôžeme však redukovať len na výkon funkcie a plnenie jednotlivých úloh. Aby sa osobný príklad premenil na autoritu, to predpokladá uplatňovať v celom jeho konaní jednotu politických, vojenskoodborných a morálnych kvalít. Zodpovednosť a tvorivý prístup k práci, úcta k ľuďom, obo-tavosť a citlivosť pri riešení ich problémov, to sú kvality, ktoré si podriadení veľmi vážia. Tieto požiadavky zvyrazňujú aj naše základné vojenské poriadky. Stanovy KSČ aj SZM, ktorými sa priamo prehlávajú myšlienky o výchovnej úlohe osobného príkladu. Napríklad, veliteľ "Musí byť podriadeným príkladom prísneho dodržiavania morálnych a etických zásad správania, bezpodmienečného plnenia požiadaviek zákonov, vojenskej príslušnosti, vojenských poriadkov, predpisov a svojich služobných povinností." (Poriadok vnútornej služby ozbrojených síl ČSSR. Praha, MNO 1979, s. 32.)

Tieto myšlienky v celej šírke potvrdzujú skúsenosti z vojsk, ktoré ukazujú, že najlepšie výsledky pri upevňovaní morálneho a politického stavu, disciplíny a vysokého stupňa bojovej pohotovosti dosahujú tie jednotky a útvary, v ktorých sa dôsledne uplatňujú požiadavky vojenských poriadkov a predpisov a kde zároveň nechýba dobré slovo, starostlivosť o ľudí a ich ná-ročné ale spravodlivé hodnotenie.

ČSLA plní svoje úlohy internacionálnej obrany socialistickej vlasti v rámci vzájom-ne koordinovanej činnosti armád krajín Varšavskej zmluvy. Tento stále sa prehl-bujúci obsah internacionalizácie vojen-ských činností preniká morálnym a poli-tickým stavom, vojenskou disciplínou a ďalšími faktormi bojovej pohotovosti, upev-ňuje a zvyšuje morálnu silu príslušníkov našej armády, vedie ich k zodpovednosti za udržiavanie vysokej úrovne stálej bojovej pohotovosti vojsk.